

Setkání s A. S. Puškinem

Jaromír Nohavica

- Ami** **E7** **Ami**
1. Co bylo, je pryč jednou provždy, a stesky jsou k ničemu,
C **G** **C**
každá epocha má vlastní kulisy, herce i kus
A7 **Dmi** **G** **Ami**
[: a líto mi je, že už nikdy se nesetkám s Puškinem,
E7 **Ami**
nezajdu si s ním na čaj do bistra U sedmi hus. :]
2. Dnes už nechodíme, jak zastara bosáci, naboso,
řvou motory aut, my z oken sčítáme galaxie
[: a líto mi je, že už po Moskvě nejezdí drožkáři
a nebudou víc, nebudou, a to líto mi je. :]
3. Před tebou se skláním, má bezbřehá epocho poznání,
a vzdávám ti hold, lidský rozum nad rozumem,
[: a líto mi je, že jak dřív se i dnes bůžkům klaníme
a na kolenou bijem hlavami o tvrdou zem. :]
4. Podél našich cest dlouhé aleje vítězných praporů,
náš boj za to stál, my máme vše, za co šli jsme se bít
[: a líto mi je, že se stavějí pomníky z mramoru
a vyšší než my, vyšší než veškerá vítězství. :]
5. Co bylo, je pryč, vyjdu ven na špacír, koukám: noc je tu,
vtom zničehonic vedle arbatských vrat u vody
[: stojí drožkář a kůň, a pan Puškin jde po prázdném prospek
tu,
já krk za to dám, zítra že se něco přihodí ... :]